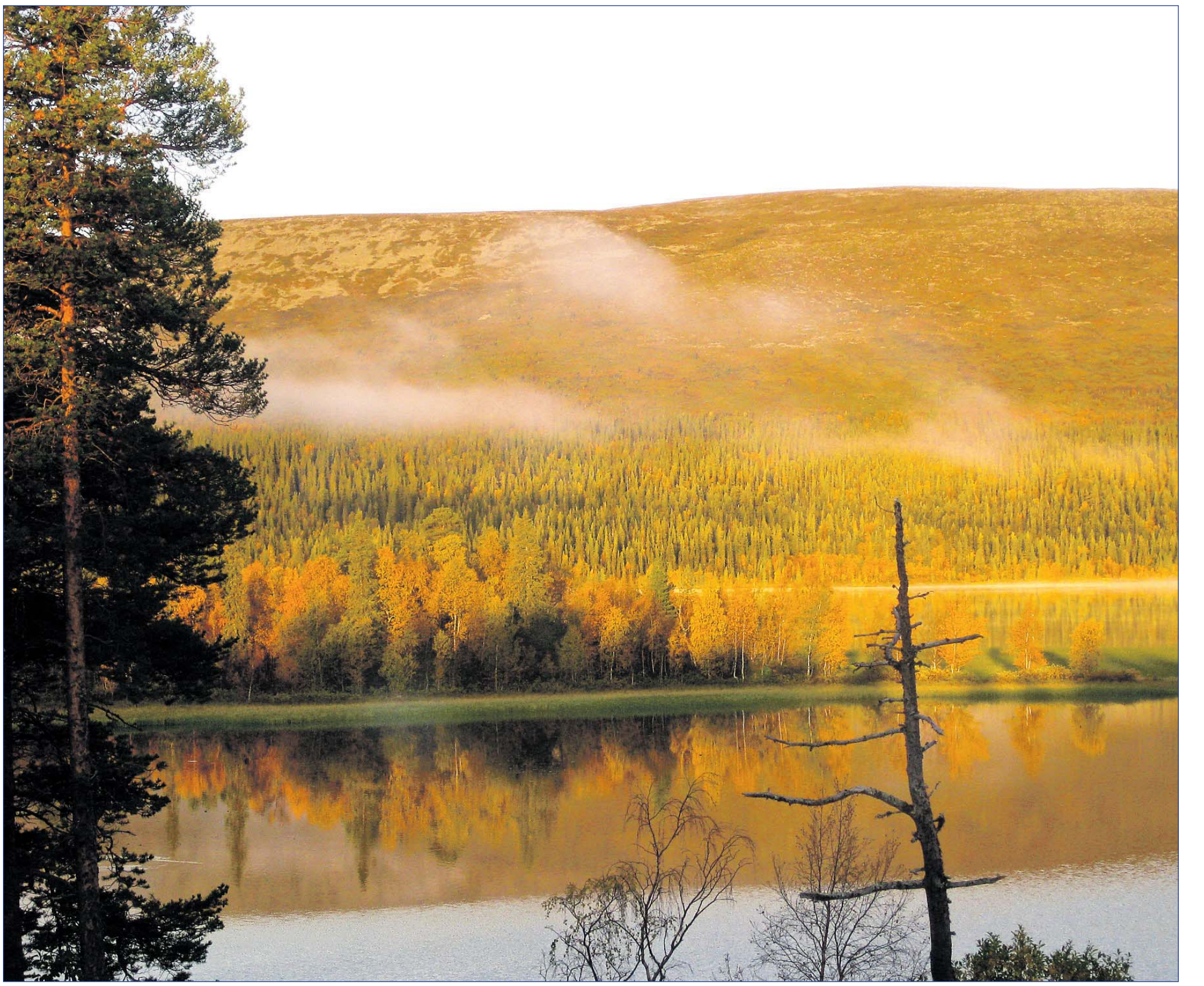
TUNTURILATU 2/2010

Tuula Kirjosen kuva kertoo monelle tunturilatulaiselle enemmän kuin tuhat sanaa. Juuri tämän vuoksi me olemme tunturilatulaisia.

Tunturilatulaisten sielunmaisema ruskan värien kuorruttamana

Tsietsan pilkkimestarit 4

Kosteat kevätpäivät 6

Patvinsuon lumilintu 7

Hiihdon haastetta 8

Puheenjohtajan tähdenvälit

Tämän lehden palstoilla sekä vuosikokouksissa olen usein tuonut esille Tunturiladun toimihenkilöiden tekemän arvokkaan työn. Työ on vapaaehtoista ja palkatonta. Toimihenkilöiden vastuulla on monia tärkeitä ja tarpeellisia asioita, jotka on hoidettava ajallaan ja oikein. Me jäsenet näemme vain lopputuloksen ihmettelemättä sen enempää käytetyn ajan ja tekemisen määrää.

Yllätyksenä olen joutunut toteamaan, että kaikille tunturilatulaisille puhumattakaan suuresta yleisöstä ei ole ollut tiedossa se, että jokainen toimihenkilö tehdessään arvokasta ja tarpeellista työtä tunturilatulaisten hyväksi, toimii vapaaehtoiseti, omalla ajallaan ja korvauksetta. He käyttävät Tunturiladun hyväksi omassa ammatissaan hankittua kokemusta ja erinomaista ammattitaitoa.

* * *

Kämppäisäntämme Pekka on rakennusmestari ja toimii vastaavana mestarina suuressa rakennusfirmassa. Kämppiemme erinomainen kunto on osoitus Pekan ammattitaidosta.

Sihteerimme Iitu tekee työkseen sihteerin, taloushallinnon ja hallintoalan töitä, joten Tunturiladunkin paperit ovat järjestyksessä. Sihteerin töiden lisäksi hän on yhdistyksemme nettivastaava.

Tiedottajamme Satu on huittislaisen paikallislehden toimittaja monen muun toimittamisen lisäksi. Tunturilatu-lehden ilmeessä, sisällössä ja ulkoasussa on ammattimainen leima. Satu on kutsuttu myös Suomen Ladun tiedottamista kehittävään viestintätoimikuntaan.

Taloudenhoitajallamme Jukalla on oma rakennussuunnittelutoimisto ja hän hoitaa myös isännöitsijätehtäviä. Sekä Ovtsin että Tunturiladun kirjanpito on osaavissa käsissä.

Jäsensihteerimme Pirjon toimihenkilöpolku alkoi siirtymällä Kolbman jäsensihteerin tehtävistä Tunturiladun vastaavaan toimeen, mikä tehtävä on vuosien kuluessa muuttunut paljon ja muuttuu edelleen. Tehtävä vaatii jatkuvaa itseopiskelua ja kehittymistä, mutta sekään ei ole Pirjolle ongelma.

Pirjon rinnalla Hietalan Vappu vastaa kavtsilaisten jäsenasioiden hoidosta asiantuntevasti ja hyvin.

* * *

Tunturiladulle tarpeellista työtä tekevät myös kerhoasiainhoitaja sekä eri työryhmät ja toimikunnat. Johtokuntakin puurtaa ilman taloudellista korvausta.

Kaikki edellä mainitut henkilöt ja toimikunnat ansaitsevat tunturilatulaisten suuret kiitokset.

Kerhoissa tehtävä työ on sitten oman kirjoituksensa ansaitseva.

* * *

Kevätpäivät maaliskuussa olivat haasteelliset sekä Kolbmalle että osallistujille.

Haasteesta kolbmalaiset selvisivät erinomaisesti, vaikka sääolot vaikeuttivat järjestelyjä.

Meistä Pirkanmaan ulkopuolelta olevista tunturilatulaisista vain harvat vastasivat haasteeseen. Puolet kerhoista loisti poissaolollaan. Täytyy lohduttautua sillä, että mukana oli vain laatuporukkaa.

Kiitos teille kolbmalaiset kevätpäivien järjestämisestä. Me mukana olleet olimme etuoiketetussa asemassa saadessamme nauttia vieraanvaraisuudestanne.

* * *

Tunturikerho Ovtsi on kutsunut meidät kesäpäiville Kiponniemeen. Kun järjestäjinä ovat kokeneet ja osaavat ovtsilaiset, on odotettavissa tasokas tapahtuma. Kutsu on kuultu ja sitä tullaan noudattamaan suurella joukolla. Toivon niin.

Kesäpäivillä paikallisen ohjelman lisäksi odotan mielenkiinnolla uusia ja kehittäviä ideoita keskustelussa, joka tullaan käymään Susikyrön alueen kehittämisestä. Tässä lehdessä on kaksi artikkelia, jotka koskevat Susikyröä.

Perustettu kehittämistoimikunta ottaa mielellään vastaan kaikki asiaan liittyvät kehitysideat, joita teillä on.

Vastatkaa kyselyyn kirjallisesti etukäteen tai suullisesti Kesäpäivillä. Nyt on jokaisella jäsenellä mahdollisuus vaikuttaa Susikyrön alueen tulevaisuuteen. Parin vuoden kuluttua perusrakenteisiin vaikuttaminen voi olla vaikeampaa.

Toimikunta ja myöhemmin johtokunta tarvitsee ajatuksia jatkotoimenpiteitten tueksi.

* * *

Kiinnostus Suomen Ladun leiripäiville osallistumiseen on latulaisten keskuudessa hiipunut. Tunturilatulaiset ovat olleet vuosi vuoden jälkeen uskollisia ja innokkaita osallistujia. Tosin viime vuosina on havaittavissa kiinnostuksen vähenemistä.

Suomussalmi on taas uusi paikkakunta, johon tutustuminen leiripäivien merkeissä avartaa kuvaa isänmaastamme. Suosittelen osallistumista leiripäiville. Leiripäivien jälkeen suosittelen myös tutustumista muutaman päivän ajan Kainuun retkikohteisiin, joiden monipuolisuudessa on jokaiselle jotakin. Pistäytykää Kajaanin markkinakadulla jututtamassa oktalaisia.

* * *

Kesäinen väriloisto ja kukkien huumaava tuoksu on alkanut oikein tulvan lailla ja aikaisin. Nautitaan siitä. Lähdetään liikkumaan kukkien keskelle.

Liikunnallista kesäaikaa jokaiselle !

Rai moi

Kavtsin kuulumisia

Pitkän kevään jälkeen kesä humahti etelään. Selvästikin me kavtsilaiset kävimme hakemassa lämmön Viron puolelta, kun oltiin helatorstaiviikonloppuna siellä lintu- ja luontoretkellä.

Erinomaisena oppaanamme toimi Sampsa Cairenius, joka johdatti meidät mielenkiintoisiin lintuparatiiseihin.

Myöhäinen kevät ja yllättäen tullut kesähelle vain viivytti ja esti kunnon arktikaa. Merikotka kärsi lähes inflaation, kun yhden suon laidalle niitä liiteli ainakin kahdeksan.

Kattohaikaroilla oli pesät lähes joka tolpan nokassa. Muutoin kuljimme suunnitelman mukaisesti, mutta viimeisenä päivänä käytiin bongaamassa harvinaisuus. Viesti tuli, että mustajalkatylli on vierailulla Virossa – kolmatta kertaa kautta aikojen.

Voidaan nyt olla aika ylpeitä! Ainakin me, joiden lintuharrastus sai nyt hyvän alun.

Kavtsissa kuluvan vuoden teemaksi on kehkeytymässä lähiretkeily. Ainakin kerhoiltojen aiheet antavat viitettä siihen suuntaan. Syksyn kerhoilloissa tutustutaan mm. lähialueen kasveihin ja cityeläimiin.

Kesällä tehdään kolme ötökkäretkeä Vantaalle. Retket osuvat iltapäiviin, koska pienet ystävämme nukkuvat pitkään ja auringon lämmittämänä iltapäivänä pihapiirissä on vilkkainta.

Päivät tarkentuvat mm. säiden mukaan. Lue näistä lisää Kavtsin kotisivulta.

Elokuun alussa valloitetaan itäinen Turun saaristo ja Bengtskär pyörän selästä nähtynä. Lähtö sunnuntaina 1.8. pääkaupunkiseudulta tilausbussilla. Salosta pyöräillään retkivarusteiden kera reittiä Kasnäs, Hiittinen, Taalintehdas, Teijo ja Kärri. Bengtskärissä käynti säävarauksella. Yöpymiset sisätilossa tai teltoissa.

Kärristä kukin pyöräilee tai junailee takaisin kotiin.

Huhtikuun kerhoillassa tutustuttiin Santahaminan erinomaisen kiinnostavaan luontoon ja historiaan sanoin ja kuvin.

Se kaikki on mahdollista nähdä 9.8. klo 17-21 omin silmin. Koska liikutaan sotilasalueella, sitä koskevat omat säännöksensä. Ilmoittautuminen Esa Tervosella viimeistään viikkoa ennen retkeä (ulkomaan kansalaiset kuukautta ennen).

Etukäteen alueeseen voi tutustua osoitteessa www.santahamina.fi tai www.santahamina.fi/vanha.

Elokuun puolivälissä Tunturiladun porukka kokoontuu Kesäpäiville Kiponniemen toimintakeskukseen Vesangalle (Jyväskylään). Uskon, että tarjolla on jälkeen mielenkiintoista ohjelmaa ja antoisaa yhdessäoloa, ohjelma on toisaalla tässä lehdessä.

Kavtsilaiset, lähdetään joukolla mukaan ja näytetään nyt muille, että me Tunturiladun suurimpana kerhona olemme aktiivisia tunturilatulaisia!

Kavtsi on viikolla 36 varannut Susikyrön kerhoviikkoa varten. Lähtö Helsingistä perjantaina iltajunalla, paluu reilun viikon päästä sunnuntaiaamuna. Kämpällä on mahdollista olla koko viikon nauttien luonnosta, saunoen, retkeillen... Tarjolla on myös kolmen yön vaellus, joka suuntautuu Pallas-Ylläksen kansallispuiston Hetta-Pallas-alueeseen. Jos joku haluaa viihtyä tunturissa pidempään, sekin on mahdollista.

Samaan aikaan Suomen ladun 30PlusMiinus-klubi järjestää vaelluksen Ylläksen Äkäslompolosta Susikyröön. Vaellukset toteutetaan omin teltoin ja omin eväin.

Jos lähtijöitä on tarpeeksi, niin kuljemme Kolarista ja/tai Kolariin tilausbussilla, jolloin on mahdollisuus tutustua matkalla oleviin kohteisiin.

Reipasta kesää

Iitu :)

Tervehdys Satakunnasta

Suvi tuli aikaisin, meni pois ja tuli taas. Tietyllä etuoikeudella naputtelen näitä rivejä myöhemmin kuin muiden kerhojen puheenjohtajat.Siksi säähavaintoni kertovat muita myöhemmästä ajasta. Sen siitä saa kun on sekaantunut moneen asiaan.

Kevät on ollut puuhakas ja osittain kerholaisiamme on työllistänyt Vampulan ulkoilumajalla järjestetty toinen Harju elää-tapahtuma. Oli hienoa tehdä yhteistyötä muiden lähiseudun latuyhdistysten kanssa. Tapahtuma onnistui hyvin ja hioutuu vuosi vuodelta paremmaksi kuin timantti. Saas nähdä, mitä ensi vuodeksi porukalla keksimme.

Toukokuussa pidimme naapurikunnassa olevan Vähähaara-seuran kanssa yhteisen pihataphtuman heidän talonsa pihapiirissä. Vähähaara-Seuralla on upea kota, joka valmistui viime syksynä.

Ennen pohjoisen lumien sulamista kävimme naisporukalla hiihtelemässä Pöyrisjärvellä. Voi että se paikka on yhtä ihana niin kesällä kuin talvellakin.

Kesäkuussa aikuinen-lapsiryhmämme menee Susikyröön ja vaeltaa halujensa mukaan Pallaksella.

Heinäkuussa on naisten vaellus puolestaan Kevon maisemissa, tukikohtana on Susikiisa. Ja syksyllä todennäköisesti katselemme Pallasta ruskan väreissä.

Talvi on ollut kiireinen, joten kesällä on syytä ladata akkuja syksyä ja tulevaa talvea varten. Aina ei ole pakko tehdä mitään. Välillä voi vain olla.

Joulutenoloista kesää

Satu

Login kevätjutut

Kunnon wanhan ajan talven jälkeen, kevät tuli nopsaan Turunkin nurkille.

Logilaiset ovat jo muutamana vuonna tehneet keväällä aamuvarhaisen linturetken Kurjenrahkan kansallispuistoon, katselemaan teerien ja metsojen soidinta, ja niin tehtiin nytkin huhtikuun loppupuolella. Taas näitä kukkoja nähtiin, ja niiden lisäksi muuttolintujakin, kuten laulujoutsenia ja kurkia, kun ajankohta oli nyt myöhäisempi kuin aiempina vuosina.

Vain muutaman kymmenen kilometrin päässä Turusta löytyy siis oikeita erämaita.

Helatorstaina sitten taas pyöräiltiin, kuten niin monena vuonna aiemminkin. Tällä kertaa mentiin Sauvoon ja Kemiönsaareen. Pääosin erittäin hienossa kelissä poljettiin neljän päivän aikana n. 200 km huoltoauton avustamana.

Vain perjantaina ukkoskuuro yllätti. Viikonlopun aikana koivu sai lehden kun lämpömittari huiteli 25:ssä, ja kyytkin olivat heränneet. Niitä nähtiin retken aikana kymmenkunta.

Viimeisessä yöpymispaikassa Sauvossa luikerteli neljä vaskitsaakin. Siellä myös talviturkit jäivät yhä melko hyiseen mereen. Tässä vielä kerran kiitokset vieraanvaraisille yöpymispaikkojen emännille ja isännille.

Login kesäretkestä oli jutua jo edellisessä Tunturilatu-lehdessä. Teemme sen Bengtskärin majakkasaarelle 14.7. Olemme varanneet kuljetuksen, mihin mahtuu 40 henkeä, ja muutama paikka on vielä vapaana. Sinne ovat tervetulleet muutkin kuin logilaiset, eli jos retki kiinnostaa, niin ota yhteyttä Lasse Tiirikaiseen (0407667685 tai lasse.tiirikainen@pp.inet.fi).

Syksyllä sitten menemme porukalla Susi-Talakselle puolukoita noukkimaan ja saattaa joku vaeltamaankin ryhtyä. Tarkempaa tietoa Login tulevista tapahtumista löytää kerhon nettisivuilta.

Koska saimme kaikki kokea kunnon talven, niin olisikohan liikaa pyydetty jos saisimme nyt vastaavasti oikein lämpöisen ja aurinkoisen kesän - ja Lappiin vähän hyttysiä.

Mukavaa kesää joka tapauksessa kaikille tunturilatulaisille.

Logilaisten puolesta
Paul Pakarinen
Irma Rytkölä, kuvat

”Metsän ukkoherra”

”Kenellehän vaskitsa aikoo soittaa?”

Oktan kuulumisia

Näyttää siltä että tämä vuosi jatkuu superlatiivien vuotena. Ennätyslumien ja paukkupakkasten jälkeen olemme saaneet tänne Kainuuseen erityisnopean kesän tulon ja nyt vietämme hurmaavaa ”pikkukesää”.

Ennen on nimitetty pikkukesäksi kesää ennen juhannusta.

Oktalaisiinkin sääolot ovat vaikuttaneet lisäämällä aktiivisuutta. Toinen tekijä on ollut hyvä sairauksien hoito.

Niinpä olemme lisänneet lähiliikunnan määrää. Helmikuussa kävimme hiihtämässä Paljakassa. Saukkovaaran hiihtoon osallistuimme ennen Kiilopäälle menoa.

Pääsiäisen jälkeen pienempi joukko hiihti ahkioiden kanssa Raja-Joosepista alkaen ensimmäisen viikon ja seuraavalla viikolla olimme suuremmalla joukolla Kiilopäällä kämpässä ja siitä käsin sivakoimme.

Lumet suli ja tuli halu nähdä Hepokönkään kuohut.

Helatorstaina se toteutui. Siitä innostuimme menemään uuden reissun Ällänsalolle Heiskasen laavulle, siellä oli omat seikkailunsa.

Vielä on suunnitelmia kesäksi. Ylä-Kainuussa on rakennettu Könkään kierros, noin 60 km, jonka aiomme kiertää kesäkuun 12. päivästä alkaen. Osa joukosta kulkee kenties lyhyemmän version. Vielä vaativampi hanke on osallistuminen Kajaanin Runoviikon-päivien markkinakatuun omalla esittelykojulla, tässä tapauksessa laavulla, 7-10. heinäkuuta. Tähän hankkeeseen toivomme kaikkien oktalaisten intensiivistä paneutumista mm. arpajaisesineiden hankkimisella.

Liisa

Lukijoille!

Tämän lehden ilmestymistä jouduttiin lykkäämään hieman eteenpäin monestakin eri syystä.
Pahoittelut viivästymisestä ja antoisia lukuhetkiä.
Aineistot seuraavaan lehteen toivon saavani 20. elokuuta mennessä. T. Satu, toimitussihteeri

Njealljen kuulumisia

Kovan talven jälkeen kevät on kohisten tullut – puut alkavat saada kauniin vihertävän värinsä ja pihat odottavat talven jälkien korjaamista.

Kerhomme hiihtoviikkoa Kilpisjärvellä juhlisti yhteiset ”200 – vuotisjuhlat”, joita vietimme ennen Haltin vaellukselle lähtöä kerhon majapaikassa.

Njealljen tunturikuoro kajautti Karille onnittelulaulun ja joku oli tehnyt upeat villasukat ja – lapaset, jotka olisivat olleet tarpeen viime syksyn ruskamatkalla, kun linja-auton etuosa eli kuljettajan jalkatila oli jääkylmä ja takana huokailtiin kuumuuden kourissa. Njealljen mieskokit loihtivat upeat herkut pöytään ja hoitivat tarjoilun, kun parhaat ammattilaiset – kiitos juhlien järjestäjille mukavasta yllätysjuhlasta ja vielä kerran lämpimät onnitteluni juhlittaville.

Njealljen hiihtoviikkolaiset jäivät Kilpisjärvelle hiihtämään ja me Karin kanssa suuntasimme kohti Haltia, niinkuin aiemmin oli luvattu. Kelit eivät olleet kehuttavat – ilmojen herra näytti mitä myrsky on – näkyvyys lähes nolla ja tuulenvoimakkuus ilmeisesti 30 – 40 välillä muutomana päivänä. Vappuaattona ilma oli kauniin aurinkoinen, kun saavuimme Haltin vanhalle kämpälle, joten uskoimme aurinkoisen kelin jatkuvan ja päätimme juhlistaa Vappua ja kivuta Haltin huipulle vasta Vappupäivänä. Seuraavana aamuna Haltin huipulle ei ollut asiaa, joten jouduimme siirtämään menoa sinne päivällä, kun myrsky taas yllätti. Onneksi olimme varanneet vaellukseemme kaksi viikkoa aikaa, joten muutomat luppopäivät olivat enemmän, kun tervetulleita.

Pääosa sen alueen kämpistä on kunnostettuja todella hyvä kuntoisia, puu- ja puuceehuolto toimi ja tilaa kämpissä oli ihan mukavasti. Kämppäkulttuuria oli monenlaista oli todella mukavia kanssakulkijoita ja sitten niitä, jotka olivat unohtaneet autiotupien oikean käyttötarkoituksen.

Hiihtokaudesta siirrymme kohti kesää ja tulevaa syksyä. Kevätkauden lopetamme Mikkelissä, jonka jälkeen jäämme kesäloman viettoon. Syksyn ruskamatkakohde onkin sitten oma paikkamme Susi-Kyrö, jossa vietämme 40-vuotistoimintamme lahjaviikkoa, mutta siihen palaamme myöhemmin.

Hyvää kevään jatkoa ja mukavia kesäretkiä Teille kaikille

Toivottaa Njealljen
Lea – puheenjohtaja

Kolbman kuulumisia

Kolbman alkuvuosi ja oikeastaan viime vuoden loppukin kului pääosinTunturiladun kevätkokousviikonlopun järjestämisessä. Viikonlopusta on juttu tässä lehdessä toisaalla, joten tyydyn vain kiittämään edelleen mukana olleita vieraita ja talkoolaisia. Mukavaa oli ja Kolbma järjestääkin jatkot syksymmällä ”Hämäläisten kevätpäivien” muodossa.

Syödään lättyjä ja lauletaan luontopolkuja kierrellessä.

Viimeisinä vuosina Kolbman kerhotoimikunta on keskittynyt tehostamaan toimintaansa ja pyrkinyt tekemään ohjelmasta laadukkaampaa ja sitä myöden kiinnostavaa uusille ja vanhoille jäsenille. Yksi kevään merkittävä tapahtuma Lapin Retkeily -päivä oli helmikuun alussa Tampereen pääkirjasto Metson isossa salissa.

Tästäkin tapahtumasta oli juttu edellisessä lehdessä, mutta koska tapahtuma oli valtaisa yleisömenestys, kutsuisin päivää juuri sellaiseksi laadukkaaksi ja kiinnostavaksi ohjelmaksi, mitä kerhojen tulee järjestää kiinnostavuuden säilyttämiseksi ja lisäämiseksi.

Kolbmassa on selkeä kuva, miten johtaa ihmiset mitä enevässä määrin metsään. Siis positiivisessa mielessä.

Olemme ottaneet kantaa kokouspäivien järjestämiseen viemällä senkin metsään. Tämä verotti kokoukseen osallistujia odotetusti, mutta halusimme toteuttaa mielestäni Tunturiladunkin kantavaa teemaa olla luonnossa.

Kolbma ei ole ainakaan vielä tehnyt toimintansa tulevaisuudesta mitään tarkempaa suunnitelmaa, mutta ehkä sellainenkin olisi tarpeen. Ehkä sellaisen kymmenvuotissuunnitelman voisi tehdä Tunturiladunkin piirissä.

Ehkä kerhot saisivat sellaisesta pontta ja tukea toimintaansa, sekä jatkuvuuden takeen tehdä työtä sen eteen.

Tavallaan Kolbma suunnitteli tietämättäänkin tulevaisuuttaan uusimalla kotakenttänsä laavun katon toukokuun alussa. Sillä katolla on ainakin viidentoista vuoden takuu.

Pete

Kunniasusi Yrjö Suuniitty 80 vuotta

Stuorra-Ykä – entinen Tunturiladun puheenjohtaja, Tunturikerho Kolbman perustajäsen ja monenlaisten projektien primus motor – täytti vappuna 80 vuottansa.
Merkkipaalua juhlittiin 11.5. Tampereen Suomalaisella Klubilla kansalaispäivällisillä lähes satapäisen vierasjoukon voimin. Tilaisuuden olivat järjestäneet lukuisat ystävät ja yhteistyökumppanit, joita Ykällä riittää.
Virtaa monenmoisiin harrastuksiin maanpuolustuksesta tunturihiihtoon Ykällä riittää edelleen siinä missä muutamalla nuoremmalla yhteensä.

Onnittelijoiden joukossa paikalla olivat myös Terttu Civil, Elias Leinonen ja Timo Tulosmaa.

Timo Tulosmaa

Hiihtoa, pilkkimistä ja tanssia Vuontispirtillä

TSIETSAlaiset ja Siilinlatulaiset olivat perinteisellä hiihtoviikolla Raattamassa Vuontispirtillä. Saimme kuulla KUMPElaisten olevan Susikyrössä samalla viikolla.

Isot saaliit pikakisassa

Kun suunniteltiin Tsietsan tämän talvista pilkkikisaa, se päätettiin järjestää samalla viikolla Vuontisjärvessä. Niinpä kutsuimme keskiviikkoiltana pidettäviin iltakilpailuun myös kumpelaiset mukaan.

Ja kuinkas siinä kävikään. Kumpesta Erosen Jussi vei ylivoimaisen voiton. Pilkkiaikaa oli vain kaksi tuntia ja Jussin saalis oli neljä kiloa komeita ahvenia. Niin myös kävi naisten sarjassa, että Kumpesta Hokkisen Sisko vei voiton.

Tsietsan paras naisten sarjassa oli Seija Vihervuori ja miesten sarjassa Olavi Oinonen ja heille meni Tsietsan kiertopalkinnot.

Kisoihin osallistui kaikkiaan kolmekymmentäkaksi innokasta pilkkijää. Lopuksi oli vielä arpajaiset ja iltaa istuttiin vielä kodalla.

Tanssin askelia

Torstaina Kumpelaiset tulivat meidän kämpälle opettamaan tanssin askeleita ja hyvin ne sujuivat, vaikka jalat olivat päivän hiihdosta vähän väsyneet, mutta tanssi rentoutti hyvin.

Niin ilta kului hyvin toisiin tutustumisen merkeissä. Ja perjantai-iltana kävimme vielä porukalla Raattaman kylässä laulamassa karaokea ja tanssimassa.

Viikko kului rattoisasti loppuun saakka ja olisihan siellä viihtynyt pitempääkin. Kumpelaiset lähtivät lauantaina aikaisin kotimatkalle ja meillä oli vielä päivä aikaa hiihdellä ja osa pilkki kotiin viemiseksi kunnon ahvenia.

Tuli kyllä viikon aikana myös lumikenkäilyä, kävelyä ja hiihtoa.

Pilkkikisojen tulosten laskentaa.

Kurkistus TSIETSAn kevääseen ja kesään

Lehden tullessa jo painosta, olemme olleet lintuja bongaamassa Maaningan Patalahdessa ja kirkkoveneellä soutamassa Keiteleeltä Hirviniemeen (viikonloppuretki).

Tsietsalaiset osallistuu tänä vuonna Suomenladun leiripäivillä Suomussalmella vaelluskilpailuun.

Elokuussa tehdään viikonloppuretki Rautavaaran Ala-Luostaan.
Merja

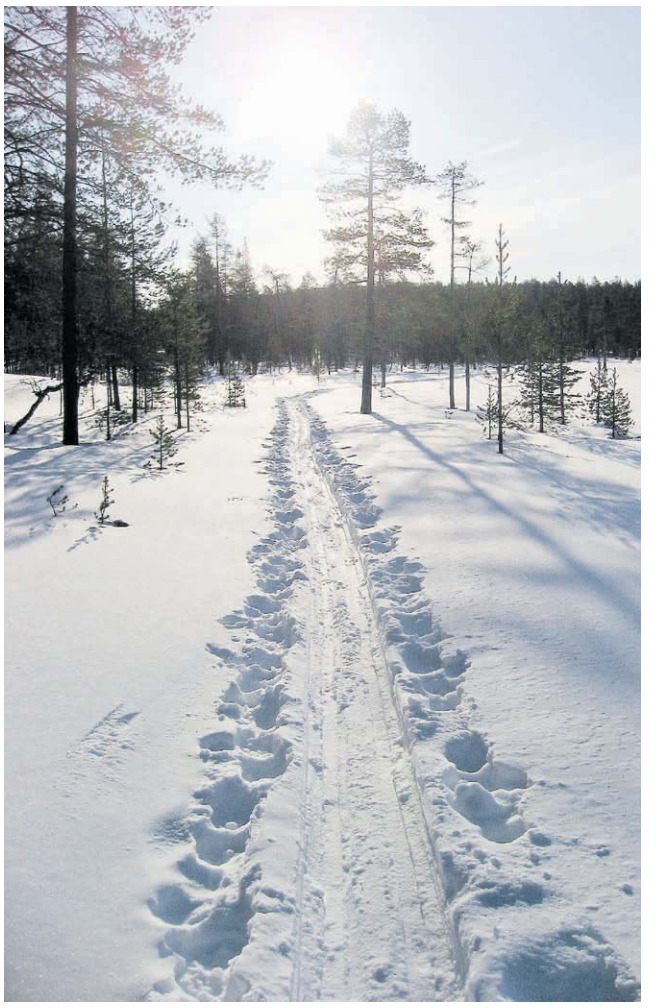
Torstai-iltana Kumpelaiset opettivat tanssin askelia.

Tanssiharjoitukset käynnissä.

Saukon jäljet Alemmalla Nilijärvellä.

Luomulatu Sarminkairassa.

Susi-Talas odotteli neitseellisenä

Owlan kerhoviikolla Susi-Talaksella maalis-huhtikuun vaihteessa seudun peitti tasainen, vahva, löysä hanki.

Minkäänlaisia merkkejä aikaisemmista pihapiirin liikkujista ei näkynyt. Ensimmäisenä hikisenä tehtävänä oli kulkuväylien lapiointi kämpälle, vesipaikalle, liiteriin ja tietysti huussiin. Kämpässä oli talven jäljiltä lähes pakastearkun lämpötila, mutta illasta oli nukkumaparvella jo suorastaan miellyttävän lämmintä.

Lumi ei kantanut vanhojen, peittyneiden kelkanjälkien ulkopuolella lainkaan. Järvillä oli heti ohuen pintakerroksen alla vettä.

Hiihtelijää kerros juuri kannatti, mutta jäätä joutui raaputtelemaan suksen pohjasta tämän tästä. Jalkaisin joutui heti vaikeuksiin syvään sohjoon. Haaveet Kampajärven kaloista ja Sarmitunturin huiputtamisesta täytyi unohtaa.

Luomulatua syntyi kämpältä Talasjärven ja Nilijärvien suuntaan. Ladut tosin katosivat toistuvien lumituiskujen aikana, mutta ne taiottiin aina esille.

Jäät olivat kohtalaisen ohuita. Talasjärveen ja Nilijärviin kairattiin tusinoittain pilkkireikiä. Ahventa niistä nousi mukavasti; mukana jokunen komeakin vonkale.

Alemmasta Nilijärvestä saatiin sentään malliksi siika. Talasjärven kaksi pilkkihaukea edustivat aikaisempien vuosien tapsinkatkojia, mutta taimenta ei tällä kertaa saatu narratuksi. Keittokatoksen savustuslaatikolla oli käyttöä.

Kämpän lintulaudalle ilmestyi heti kuukkelipari, ja loppuviikosta kalanperkkeiden noutajia pyöri pihapiirissä ties kuinka monta.

Koskikara lenteli ja liverteli perinteisellä paikallaan Nilijärven sulassa purossa. Purossa asusti myös minkki, ja pari kertaa saukon jäljet johtivat järven poikki purolle. Saukko hyödynsi liukasta latuamme: kolme loikkaa ja sen jälkeen kolmen-neljän metrin liuku ennen seuraavia loikkia.

Yöt olivat pilvisiä ja pakkasta tuskin kymmentä astetta. Yötaivas oli kaiken aikaa pilvessä, eikä pääsiäisen ajan täysikuusta päästy nauttimaan, muusta tähtitaivaasta puhumattakaan. Muutama aamu oli sentään kohtalaisen aurinkoinen, mutta puolelta päivin alkoi aina lumituisku; loppuviikosta heikko vesisadekin.

Hiihtokelit huononivat kerhoviikon loppua kohti. Vettä kertyi järville, ja poistuloreitikin täytyi suunnata rantojen lumia pitkin. Mutta pois päästiin. Ensi talvena takaisin.

Vesa Perttunen

Minkin, saukon ja koskikaran puro.

Onerva Rekola

Tunturiladun lippu on laskettu, puheet on pidetty ja kevätpäiväväki valmistautuu siirtymään seuraavaan tapahtumaan.

Sateiset kevätpäivät

Tunturiladun kevätpäivät viikonlopusta mahdollisimman edullisen.

maaliskuun lopulla Lempäälän Merunlahdessa oli kostea tilaisuus. Kosteus johtui lähes jatkuvasta vesi- ja räntäsateesta sekä sohjoisesta lumesta. Sääntömääräinen kevätkokous sentään saatiin vietyä läpi kuivissa oloissa sisällä.

Merunlahden luontomatkailukeskuksen tyylikäs korsumainen päärakennus, hyvä sauna ja avanto, kotus sekä laavu eli oivat ”erähenkiset” puitteet kevätpäiville.

Telttailijoillekin oli runsaasti tilaa, mutta märkyydestä johtuen ulkona yöpyjiä oli vain kolme.

Kevätpäivien paikan löytäminen oli työn ja tuskan takana, sillä vaatimukset sen suhteen olivat kovat.

Kolbmassa päädyimme lopuksi siihen, että teemme tilaisuudesta vaatimattoman ja

Lumenluontia ja polun tallaamista

Perjantaina valmistelimme kevätpäiviä mm. luomalla lumesta esiin ulkokatsomon penkit ja iltanuotiopaikan.

Kolmen luontopolun polut tallattiin märkään hankeen ja kävelytiet hiekoitettiin. Märkyydestä johtuen kävelyreittejä muualle ei kannattanut toteuttaa.

Ison teltan pystytys ja polttopuiden teko hoidettiin kuntoon ennen vieraiden saapumista. Koska kunnon lipputankoa ei ollut, oli lipunnostopaikalle tehtävä erityisjärjestelyjä.

Tämä vaati ennakkoon muutamia puhelinsoittoja liputussääntöjen tarkistamiseksi.

Tapahtumapaikan portti koristeltiin päivien tunnuksella, isoilla ”lehmuksen lehdillä”. Jokainen osallistuja sai tämän hyödyllisen ja lämmittävän kevätpäivätunnuksen, solumuovista valmistetun lehmuksenlehti istuma-alustan.

Kokoustamista, luontopolkuja ym.

Aamupäivän lipunnoston jälkeen oli vuorossa Tunturiladun kevätkokous.

Kokous meni puheenjohtajan Yrjö Suuniitun komennossa rutiinilla läpi. Tilit hyväksyttiin ja vastuuvapaudet myönnettiin. Eniten keskustelua herätti Susikyröön suunniteltu uusi huoltorakennus.

Kämppäisäntä Pekka Kallion perusteellisen selvityksen jälkeen huoltorakennukselle olisi tarvetta, mutta varovaisuus on syynä selkeän kannanoton puuttumiseen.

Kokouksen jälkeen olivat luontopolut avoinna. Kolme eri aiheista polkua: Lapinpolku, Luontopolku ja Tehtäväpolku, olivat vaikeita, mutta mielenkiintoisia ja ajatuksia herättäviä. Iltapäivällä paikalla kävi koiravaljakkomies esittelemässä valjakkoretkeilyä mahtavien juttujen kera. Kolmea huskya kevätpäivät ei tuntunut kiinnostavan, sillä niin välinpitämättöminä ne makailivat ja haukottelivat.

Illanviettoa Kotuksessa

Iltaa vietettiin ulkona nuotion ääressä ja sisällä kotuksessa. Hirsistä rakennettu kotus muistuttaa kahta vastakkain olevaa laavua, joiden harjalla on pieni savurako. Keskellä olevan tulisijan kummallakin puolella on seinän mittaiset makuulaverit noin 20 hengelle. Erilaisia kotuksia on Birgitan polun retkireitin varrella lähes kymmenen.

Tunnelma kotuksessa oli tiivis, leppoisa ja lämminhenkinen. Yhteislaulu kitaroiden ja shamaanirummun kera, kaskut ja tarinat pitivät tunnelmaa yllä puoleen yöhön asti.

Aamun avaus ja lipunlasku

Aamun avauksessa nuorisoohjaaja Markku Kuusjärvi kertoi koskettavia tarinoita Lapinretkistään nuorten kanssa.

Vertauskuvallisesti hän toi esille, miten oikean polun löytäminen on sykähdyttävää. Hän myös valotti Merunlahden luontomatkailukeskuksen sekä Birgitan polun historiaa ja tulevaisuuden näkymiä. Markku on näiden molempien projektien alullepanija ja kehittäjä.

Aamun tarinoinnissa Yrjö Suuniittu kertoi Kolbman perustamisvaiheista. Vuonna 1967 Tunturikerho Kolbman perustava kokous pidettiin reilun kilometrin päässä Merunlahden toisella puolella.

Lipunlaskuun taas kaikki päättyi ja Tunturiladun lippu ojennettiin seuraavan tapahtuman järjestäjälle Tunturikerho Ovtsin edustajalle.

Onko tarkoituksenmukaista?

Aikaisemmin Tunturiladulla oli talvileirit ja kevätkokoukset erillään. Sitten ne yhdistettiin samalle viikonlopulle, että saataisiin enemmän osallistujia ja ettei tapahtumia tule liikaa.

Merunlahden tilaisuuden jälkeen (ja aikana) tuli mieleen, että onko näin työläissä järjestelyissä mitään järkeä?

Jo sopivan paikan löytäminen on hankalaa, jos pitää olla mahdollisuus kokouksen pitoon ja ruokailuun sisätiloissa sekä sisämajoitukseen.

Vielä pitäisi olla mahdollisuus ulkotelttailuun, ulkoiluun ja iltanuotioon yms. Tämä on mahdoton yhtälö, jos viikonlopun pitäisi samalla olla halpa.

Olisiko tulevaisuudessa parempi järjestää erilliset talvileirit, jolloin järjestäjän ei tarvitse tehdä muuta kuin etsiä vaatimaton leirialue useille telttailijoille. Sauna ja jätehuolto olisi suotavaa.

Osallistujat itse huolehtivat majoittumisesta ja ruokailusta. Talvileirin vetäjä voi järjestää koulutustapahtumia ja tutustumisia lähiseudun luonnon nähtävyyksiin.

Ja ennen kaikkea: Talvileireillä saavutettaisiin sitä samaa retkeilyllistä toimintaa mitä Tunturiladussa oli 20-30 vuotta sitten.

Pelkän kevätkokouksen järjestäminen erillään tulisi myös helpommaksi. Kokouksen pitäminen vaatii nykyään jo sellaisia laitteita, ettei niitä kaikissa savottakämpissä ja luontokeskuksissa ole.

Joutenkulkija jostakin

Hannu Rautiola

Tunturiladun kevätkokous pidettiin nykyaikaisessa ”korsussa”.

Perinteistä toimintaa

Tunturiladun viime vuosin ei tuonut isoja yllätyksiä. Tunturilatulaiset toimivat kuten aiempinakin vuosina eli liikkuivat, liikuttivat ja osallistuivat aktiivisesti.

Tunturilatu sai myös näkyvyyttä, jota kerhot toivat osallistuessaan messuille, paikallisiin tapahtumiin ja näyttelyihin.

Tunturiladun johtokunnassa vaihtui yksi jäsen kun Markku Salminen halusi jättää tehtävänsä viime vuoden lopussa. Vaihtuvuutta tulee myös tilintarkastukseen, kun Leena Paavola halusi vetäytyä sivuun.

Kevätkokous pidettiin 75 osallistujan voimin Vuontispirtillä ja syyskokous Haukilammen leirikeskuksessa Kiljavalla. Kiljavalla asioista päätti 93 tunturilatulaista.

Puheenjohtajana jatkoi Raimo Pahkala ja uutena jäsenenä johtokuntaan valittiin Pentti Vainio Tsietsasta.

Leena Paavolan tilalle tilintarkastajaksi valittiin Tunturiladun pitkäaikainen talouden-hoitaja Marja-Liisa Mäki.

Tunturiladun kesäpäiviä vietettiin Pohjois-Karjalassa Pyhäselän seurakunnan leirikeskuksessa. Vieraskirjassa oli jopa 102 nimeä.

Viime vuosi oli ”se” joka toinen vuosi, jolloin Tunturilatu koulutti kerhojen toimihenkilöitä Jyväskylässä. Ensiapukurssi oli huhtikuussa jaeräretkeilyn kesäkurssi oli oli Kavtsin järjestämänä.

Talkooväki ahkeroi viime vuonna kämpillä. Susi-Talaksen tulopolulle tehtiin uudet pitkospuut, saunan terassi korjattiin ja otettiin käyttöön uusi kompostori.

Susikyrössä päärakennuksen tuenta saatiin päätökseenja saunan harmaille vesille saatiin imeytyskenttä kuntoon. Puuceet saivat uudet kompostoivat sisäosat.

Susi-Kiisalla tehtiin lähinnä polttopuuhuoltoa. Kesän aikana nuohottiin kämppien kaikki 19 tulisijaa ja kämpille tehthtiin urakalla polttopuita.

Pelkästään Susikyröön ja Susi-Kiisalle polttopuita sahattiin ja pätkittiin 30 kuutiota.

Tunturiladun talous on mallillaan vaikka jouduttiinkin talouden tasapainottamiseksi käymään ”kupilla” eli siirtämään varoja määräaikaistatalletuksista käyttötilille.

Tämä johtui jäsenrekisterin pitäjän vaihtumisesta ja siitä, että kesän aikana tehdyt korjaukset nielivät oletettua enemmän varoja.

Muuten tulos olisi ollut reippaasti miinusmerkkinen.

Nyt plussaa jäi 7.557,08 euroa.

Pääsiäisenä Patvinsuolla

On jännittävää ja kiehtovaa päästä toisen kerhon järjestämälle vaellukselle. Nyt olin lähdössä kavtsilaisten kanssa pääsiäisenä Patvinsuolle, ja tuntui mukavalta, kun tiesin saavani heidän Irmasta itselleni telttakaverin.

Patvinsuon kansallispuisto

Patvinsuon kansallispuisto (perustettu 1982) on kansainvälisesti merkittävä suoluonnon suojelu-ja tutkimusalue, jossa on lisäksi vanhoja metsiä ja kauniita vesistöjä. Se sijaitsee P-Karjalassa, Joensuusta n. 90 km koilliseen, Koitereen pohjoispuolella. Meitä on kaikkiaan kaksitoista. Useimmat ovat ensimmäistä kertaa Patvinsuolla ja muutamat ensimmäistä kertaa ahkiovaelluksella.

Kiirastorstaina telttakylämme – kupoliteltat ja puolijoukkueteltta – nousevat illan hämärtyessä Suomunjärven rantaan. Myöhemmin juhlitaan Irmanpäiviä Sacherkakkua syömällä. Kaloreita ei säästellä! Aamulla Pienen Surkanvaaran metsässä päästään kokeilemaan kapeahkolla uralla mäennousua ja hiukan mäenlaskuakin kukin tyylillään. Voitelukin on tarpeen. Casper, 13v., viilettelee pitkin metsiä ylimääräisiä lenkkejä kuin vapaana juokseva villivarsa. Nälmänpuron laavulla on kunnon syömistauko. Täydennetään vesivarastoja ja Risto kaivaa jälkiruuaksi ahkionsa uumenista meille nautittavaksi pääsiäisen kunniaksi ropposellisen mämmiä!

Suon kauneus valloittaa!

Sitten suunta Patvinsuon halki yöpaikkaan Teretin lintutornin viereen. Suon avarassa maisemassa silmä lepää. Edessä on enemmän taivasta kuin maata: hienonvärisiä poutapilviä ja niiden välistä heijastuvaa auringonvalon kajoa, muutama kelo siellä täällä tai harvakseltaan pikkumäntyjä. Tuntuu että ajatuksille on paljon tilaa ja rauhaa.

Teretinniemen korkealta lintutornilta on huikea näköala suolle. Illalla muutamat meistä kiirehtivät sinne. Ehdimme kuin ehdimmekin viime hetkellä nähdä hienon tummanpunaisen samettipintaisen auringonpuolikkaan laskevan pian mailleen. Viipyilemme tornin hämäryydessä ja suunnittelemme, että voimme kesällä hiipiä tänne makuupussi mukanamme ja toivoa, että voisimme salaa katsella karhun ilmestymistä suolle! Kansallispuiston tunnuseläin on karhu.

Koitereen rannalla

Aamulla jatkamme matkaa suon halki kohti Koiteretta. Edetään leppoisasti. Ehtii nähdä ja kuulla. Tauolla punatulkkuparvi lehahtaa läheisille puidenoksille. Ison kelon takaa kuuluu pohjantikan koputus. Lapinpöllö huhuilee kauempana ja korppi raakkuu. Osa linnuista on monille tuttuja ja loput bongaa ja ´suomentaa´ Jukka (kaikkiaan parikymmentä eri lajia vaelluksen aikana). Määränpäämme Koitere, Karjalan helmi, Satasaarinen on hieno hiekkarantainen kalaisa erämaajärvi. Hiippalakkinen joukkueteltta pystytetään järven jäälle auringonpaisteeseen, pikkuteltat puiden katveeseen mantereelle.

Koska ilta on vielä nuori, panemme pikkureput selkään ja hiihdämme kohti koillista ensin Koitereen rantaa pitkin, sitten syvällä umpihangessa suolla ja metsässä rämpien ja osan matkaa kävellen sukset olalla maantietä pitkin Suomunjoen rannalla olevalle laavulle. Siinä evästelemme ja mietiskelemme kiemuraisen joen syntyä. Tullessa alkaa olla hämärää. Letka harvenee ja pitenee. Oikealla oleva suo näyttää hiljaiselta ja kauniilta ilta-auringon viimeisten säteiden valossa. Kamerat käyvät Koitereelle laskeutuessa. Edessä avautuva maisema on satumaisen kaunis! Kaukana siintävä leirimme kutsuu. Perillä sytytetään nuotio. Myöhemmin tulen loimu hiipuu. Katson puiden lomasta välkkyvää tähtitaivasta. Oi! Näen yllättäen tähdenlennon ja ehdin toivoa!

Pääsiäisperinteitä ja historiaa

Ensimmäinen pääsiäispäivä valkenee aurinkoisena. Eilan johdolla on mukavaa yhdessä ajatella pääsiäisperinteitä.

Malkamaanantai muistuttaa, että on helpompi nähdä ´malka´ toisen silmässä kuin ´halko´ omassa. Mikä syvä totuus! **Tikkutiistaina** vuoltiin sytyketikkuja. **Kellokeskiviikkona** lehmät saivat kellon kaulaan ja pääsivät pian laitumille. **Kiirastorstai** on puhdistautumis- ja ripittäytymispäivä. **Pitkäperjantai** kärsimyksen päivä. **Lankalauantaina** värjättiin lankoja (tai oikeastaan pestiin talven aikana kehrätyt langat ja laitettiin ne aidan päälle valkenemaan kevätaurinkoon). **Pääsiäinen** on ilon juhla. Niinpä, siltä se nyt tuntuu!

Risto taas kertoo mielenkiintoisesti tauoilla paikallista historiaa. Kesällä 1944 lakastajat kauhistuivat ja lähtivät kiireesti karkuun nähdessään vihollisjoukkojen marssivan jonossa suon pohjoispäätä kohti.

He osasivat toimia viisaasti ilmoittaen havainnoistaan valvontakeskukselle. Nyt saamme nauttia rauhasta ja näistä upeista maisemista!

Kuulemme myös Patvinsuon kansallispuiston kupeessa erämaassa olleesta Lutin tasavallasta. Sata vuotta sitten siellä eli vielä yksi perhe: lampuotin leski Tiina 10 lapsensa kanssa. Kali oli 12-vuotias, kun isä kuoli. Hänestä kehkeytyi armoitettu metsästäjä.

Hirven salametsästys, käräjät ja putka tulivat Lutin pojille tutuiksi, mutta ankarissa olosuhteissa metsänriistaa piti saada hengen pitimiksi.

Tulomatkalla Koitereelta Suomunjärven rantaan bongaamme vielä Hassisen niityllä vanhan ladon rauniot, missä ilmeisesti on säilytetty suolta niitettyä heinää lehmille tai turvetta.

Yritämme etsiä myös kalakotkan pesää. Myöhemmin käy ilmi, että löysimme kyllä todistettavasti oikean kelopuun, mutta pesää ei enää ollut.

Lähdön tunnelmia

Suomunjärven rantaan pystytetään toistamiseen ´kodit omille tonteille´. Takana on runsaat 38 hiihdettyä kilometriä, Casperilla n. 40! Illalla kaikki kokoontuvat keittokatoksen alle. On mukava lämmin tunnelma ja tunne, että minut ulkopuolisena on otettu ja hyväksytty laumaan. Se tuntuu hyvältä ja ylelliseltä! Ja mikä loistokas valoshow vielä pimeässä illassa Tuomon liekittäessä Irman muurikalla paistamia lettuja!

Lähtöaamuna maisema on pehmeän utuinen. Saunomme nautiskellen isossa tunnelmallisessa rantasaunassa. Kaivattua avantoa ei ole, mutta Anna-Maijan kanssa kieriskelemme pehmeässä hangessa. Pitkästä aikaa on ruhtinaallisen puhdas olo! Parkkipaikalla aurinko paistaa lämpimästi selkään. Kastepisarat kimmeltävät silmujen päällä aamun sumun jäljiltä. On lähdön aika, herää kaipuu palata tänne, joskus. Luonto, sen rauha ja hyvä yhdessäolon tunnelma koskettaa. Tuntuu kuin jotain itsessä olisi taas muuttunut.

Kiitos Risto kiireettömästä tavastasi johtaa laumaasi! Kiitos Anna-Maija, Casper, Eila, Irma, Juha, Jukka, Lahja, Panu, Riitta ja Tuomo mukavasta matkakumppanuudesta!

Tapaamisiin

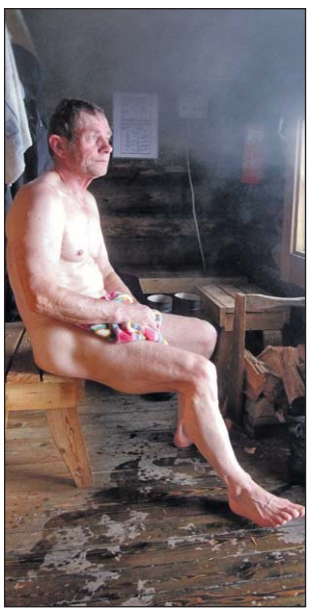
Pirjo Kumpesta

Tuomo Väliaho

Risto Heinänen

Keväistä suota Teretin pohjoispuolella

Löylyn jälkeen.

Iltapäiväretki Suomujoelle.

Pekka Väänänen

Hiihträminen oli välillä melkoista taitelua.

Kun suksi ei luistanut

Meitä oli viisi Oktalaista jotka teimme irtiottoa liian vieraannuttavasta sivistyksestämme toteuttaaksemme Tunturiladun mottoa ”erätaitoja ja elämyksiä”.

Taas halusimme kokea luonnon kaikilla aisteillamme niin liki kuin voi. Olemme ennenkin vaeltaneet yhdessä. Raja-Jooseppiin saavuimme illansuussa 11. huhtikuuta. Ahkiot siis perään ja suksille.

Sää oli plussan puolella, hankiaista ei ollenkaan. Kelkkaura nousi kohti rajavyöhykettä ja seuraili sitä Luttojoelle. Joen partaalla yövyimme laavulla.

Aamulla sää jatkui yhtä lauhana. Hiihdimme edelleen rajamiesten kelkkauraa. Purot olivat jo suureksi osaksi avoimia. Yli pääsimme uran kohdalta, jossa hanki kesti.

Maisemat olivat minulle uusia, melkoista nousua ja sitten parin kilometrin lasku. Luisto oli sen verran huono ettei vauhtia tullut liikaa.

Ahmaojan tulipaikalla tehtiin tulet ja ruokailtiin, aikomuksena jatkaa matkaa Kiertämäjärven kämpälle. Kelin raskaus sai useammankin huomaamaan erilaisia syitä jäädä siihen yöksi. Äsken tuotuja kelopölkkyjä oli iltanuotioksi.

Vettä satoi hiljakseen aamutoimien aikaan. Siitä sää vähitellen kirkastui. Nousimme taas korkealla mäellä ja saimme ihastella auringonvaloa.

Ohitsemme pyyhälsi moottorikelkkojen kolonna vieden ”herroja” tarvikkeineen Anteriin, joka on nykyään rajamiesten virkistyspaikka.

Seuraavalla tulipaikalla riisuin kenkäni ja Aune sai hoivata kantapääni, niissä oli komeat rakkulat. Lähes uudet monot tekivät minulle tepposet. Tuli tämäkin asia nyt opittua ihan kantapään kautta.

Silmänruokaa yllin kyllin

Siitä alkoi reitin kaunein osuus kun seurailimme Anterinjokea aina Anterinmukan kämpälle.

Siellä on sauna jokimutkassa ja tietysti saunoimme. Yöllä pakasti. Auringonpaisteessa hiihdimme kohti Hammaskurua. Vaelluksemme jokaisella päivätauolla miehet tekivät tulet, paistettiin makkarat ja keitettiin nokipannukahvit eväitten lisukkeeksi.

Jos suksi ei luistanut, siitä ei tehty ongelmaa. Korjattiin mitä voitiin ja levättiin tarvittaessa. Tärkeintä oli luonnon kokeminen. Tuli pitkä lasku Hammaskurun kämpälle ja sää oli vaihtunut räntäsateeksi.

Hammaskurussa kääntöpaikka

Aamulla käytiinkin mielenkiintoinen, monipolvinen keskustelu, kuitenkin sovussa, siitä miten jatketaan matkaa.

Osa ehdotti luppopäivän viettoa kämpällä. Satoi räntää, eikä tulossa ollut parempaa säätä säätiedotuksen mukaan.

Päätimme palata samaa tietä takaisin. Yksi puro piti jo kahlata yli kantaen ahkioita.

Onneksi oli myötätuuli. Iltapäivän aurinko seurasi hyväksyvästi saunomispuuhiamme Anterinmukassa.

Vauhtia ei ollut edes alamäessä

Sameassa säätä hiihdimme seuraavankin päivän. Alamäkikin piti lykkiä, niin huono oli luisto. Kiertämäjärven kämpälle mennessä vastatuuli uhitteli rännän kanssa ja järvellä oli vettä.

Kantapäät vaivasivat edelleen. Silloin tunnelmani oli ”ei koskaan enää” tasolla. Ruokailun jälkeen otin särkylääkkeen ja painuin makuupussiin.

Mihinkäs tästä jatkaismme?

Yöllä satoi lunta muutamia senttejä ja maisema oli neitseellisen valkoinen herättyämme. Seurasimme edelleen moottorikelkan jälkiä. Ne veivät Kiertämäojan kesäpolkuja tulipaikalta toiselle.

Aurinko yltyi paistamaan ja tuuli viskoi puista kevyttä lunta päällemme. Kaunista. Seutu oli viehättävää ja kalaisan näköistä. Sisukkaasti nilkutin hiihtää toisten mukana eikä kukaan moittinut hidastuvaa tahtiani.

Ivaloon päästyämme oli ensimmäinen ostokseni uudet laastarit kantapäihin.

Seuraavan viikon olimme Kiilopäällä majoittuneena kelomökkiin. Joukkomme tuplaantui. Muut alkoivat hiihtää Kiilopään latuja ahnaasti. Eikös vain sielläkin, vaihtelevassa lumessa, kynttilä osoittautui oikein hyväksi voiteeksi liisterin ohella.

Minä parantelin kantapäitäni pari päivää ja aloin hiljakseen hiihdellä lyhyitä matkoja.

Jos oli majoituspaikka hyvin erilainen edelliseen viikkoon nähden, oli sitä sääkin. Hankiaiset tulivat ja aurinko paistoi jokaisena päivänä. Silti muistot ensimmäisen viikon vaelluksesta ovat voimakkaampia ja mieluisampia.

Liisa Haapalainen

Huilaushetket olivat tarpeen raskaassa kelissä.

Kämppätoimikunnan kuulumisia

Tunturiladun jäsenistö on sähköpostiviestein esittänyt nyt jo ohimenneen talvikauden aikana erilaisia mielipiteitä Susikyrön alueen kehitystyöhön olennaisesti liittyvän huoltorakennuksen rakentamisen tarpeellisuudesta sekä liittymisestä alueelle rakennettuun vesijohto- ja viemäriverkostoon.

Tämän asian eteenpäin viemiseksi on perustettu työryhmä, jonka puheenjohtajana toimii Raimo Pahkala.

Kämppäisäntä on keskustellut Kyrön vesiosuuskunnan puheenjohtajan ja Enontekiön kunnan rakennustarkastajan kanssa Susikyrön kiinteistön liittymisestä alueen vesijohto- ja viemäriverkostoon.

Uuden huoltorakennuksen rakentaminen olisi viranomaisten mielestä hyvä ratkaisu ja vähintään kohtuullista Kyrön Vesi Oy:tä kohtaan, koska olemme kiistatta jo valmiiksi rakennetun kunnallistekniikan vaikutus-/toiminta-alueella. Huoltorakennukseen on suunniteltu rakennettavaksi peseytymistilat, kaksi wc:tä ja saunavaraus, aikataululla 2011/ 2012.

Tunturilatu ry:llä on kuitenkin mahdollisuus myös anoa vapautusta liittyä viemäriverkostoon, jos ei oteta ns. juoksevaa vettä (kunnan vesijohtoverkostosta) jota ei tietenkään ole pakko ottaa. Oma kaivovesikin juoksevana edellyttää liittymistä viemäriverkostoon.

Käsittely kunnossa

Sähköpostiviestein on myös kysytty minulta, onko Tunturilatu ry hoitanut jo vuosia voimassa olleen hajavesiasetuksen mukaisen vaatimuksen, eli onko tehty suunnitelmat jätevesien käsittelystä omissa kiinteistöissä?

Tunturilatu ry on täyttänyt em. hajajätevesiasetuksen suunnitteluvaatimukset tekemällä hyvissä ajoin (neljä vuotta sitten) jätevesisuunnitelman kaikissa omistamissaan Lapin tukikohdissa. Lisäksi suunnitelma on esitetty eri kuntien rakennustarkastajille ja suunnitelmat on hyväksytty. Suunnittelutyö on myös tuotu tiedoksi Tunturiladun jäsenille Tunturilatu-lehdissä v. 2006 - 2009.

Tunturilatu on myös jo toteuttanut vuoden 2014 alussa voimaan astuvan hajavesiasetuksen vaatimuksia:

a) Rakennettu imeytyskenttä harmaille pesuvesille Susi-Kiisan saunarakennukseen jo vuonna 2006. Kiisan ulkokäymälärakennuksen viranomaisvaatimukset täyttävä korjaustyö tehdään kesällä 2010.

b) Susi-Talaksella em. korjaustyö on tehty vuonna 2008 kokonaisuudessaan kuntoon.

c) Susikyrön alueella korjaustyö toteutettiin vuonna 2009 kesällä rakentamalla imeytyskenttä rantasaunan harmaille pesuvesille ja ulkokäymälät varustettiin haihtumisaltain sekä määräaikavälein tyhjennettävin astioin.

Kaikkien kolmen kiinteistön hajavesiasetuksen mukaiset työt on viranomaisten toimesta tarkastettu ja hyväksytty suullisesti käyttöön.

Jälkikompostointikin kunnossa

Susikyrössä ja Susi-Talaksella on myös jälkikompostointipatterit rakennettu valmiiksi, joihin tyhjennetään ulkokäymälän täyttyneet astiat.

Mätänevät keittiöjätteet laitetaan jälkikompostointiin tonteilla olevan kompostorin kautta.

Susi-Kiisalle rakennetaan jälkikompostointipatteri ulkokäymälän korjaustyön yhteydessä tänä kesänä.

Kaikki muu jäte kuljetetaan itse tontilta pois kaikissa eri kiinteistöissä.

Ekovessa vai puucee?

Sähköpostiviesteissä on myös esitetty eko-wc-järjestemää uuteen huoltorakennukseen. Edellisessä Tunturilatu- lehdessä oli maininta tästä mahdollisuudesta, joka kuitenkin edellyttää huolellista huolto- ja hoitotyötä. (Eli mökkitalkkari?)

Lisäksi on hyvä muistaa, että meillä on jo olemassa ekokuiva wc-järjestelmä hyväksyttynä käyttöön.

Kesäkauden aikana kannattaa käyttää vain luvallista ulkokäymälää, eikä siis tuhlata puhdasta vettä sisävessoissa.

Talvisaikaan on hankalampaa, koska tyhjennettävät säiliöt ovat jäässä, jolloin on vaikeaa siirtää täyttyneet astiat jälkikompostointiin, vaikka niille onkin vaihtosäiliöt. Tästä syystä on hyvä, kun sisätiloissa on vessat (Kuivakäymälä tai vesi- wc)

Susi-Talaksella ja -Kiisalla on tilanne erilainen, koska ei ole rakennettua vesi- ja viemäriverkostoa eikä sähköä.

Kylmävesiliittymä?

On myös kysytty ns. kylmää vesijohtoliittymää Susikyröön?

Se on mahdollista, kun asennetaan rakennusvaiheessa vesijohtoputki maastoon ja liitytään myöhemmin osuuskunnan verkkoon. Sama koskee viemäriputkistoa.

Jos rakennuksessa on peseytymistiloja, niitä ei voi ottaa käyttöön ennen kun on liitytty viemäriverkostoon.

Vastatkaa kyselyyn

Tässä lehdessä on monta eri vaihtoehtoa Susikyrön alueen liittämiseksi Kyrön Vesijohto Oy:n vesijohto- ja viemäriverkostoon.

Työryhmä odottaa Tunturiladun jäsenistön kantaa ko. asiaan toisaalla tässä lehdessä!

Vaihtoehdot:

a) rakennetaanko uusi huoltorakennus asemapiirroksen osoittamaan paikkaan?

b) muutetaanko toinen Oskari sosiaalitiloiksi?

c) rakennetaanko uusi käymälärakennus? (kuivakäymälä, joka aina lämmin).

d) uusi käymälärakennus (c) lisäksi Oskarien peruskorjaus.

Kaikki em. vaihtoehdot täyttävät viranomaisvaatimukset.

Vielä on myös epäselvää hyväksyykö Kyrön Vesijohto Oy Aihkin kiinteistön Susikyrön kiinteistön kanssa yhdeksi kiinteistöksi, koska on sama omistaja ja käyttäjäkunta?

Liittymismaksu on yhdeltä vapaa-ajan kiinteistöltä vesi 2.000 ja viemäri 2.700 euroa.

Talkoot:

Kesäkuussa 2010 viikolla 26 (juhannuksen jälkeinen viikko) talkoot Susi-Kiisalla toteutuu. Katso Tunturilatulehti no:1/2010.

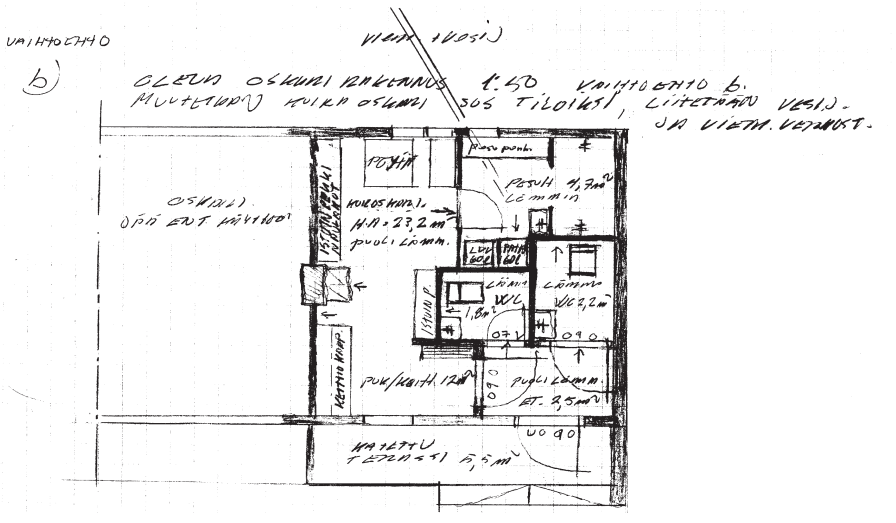
Susikyrössä peruskorjaus- ja siivoustalkoot viikolla 38/2010. Tarvitaan n.10 henkilöä.

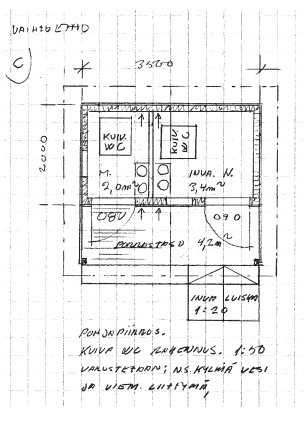
Kämppäisäntä hoitaa työkalut, rakennustarvikkeet ja työjärjestelyt.

Ilmoittautumiset ja tiedustelut:

Pekka Kallio
puh.050-5272796
Lea Sarkeala
puh.0400-299956

Pekka Kallio
Kämppäisäntä

Eri rakennusvaihtoehtojen kustannukset

Rakennuskustannus	Vuotuiset ylläpitokustannukset	
a) 30 000 euroa (+sauna n.6 000 euroa)	1200 h	800 e
b) 16 000 euroa	700 h	800 e
c) 9 000 euroa	360 h	300 e
d) 15 000 euroa	800 h	300 e

Kaikki em. vaihtoehdot sisältävät yhden liittymismaksun.

Kari kiittää

Njealljen tunturikuoroa ja kerholaisia muistamisesta 1.5. johdosta".

Geatkin naisvaeltajille

Naisten kesävaellus Susi-Kiisan ympäristöön peruuntuu.

Joudumme valitettavasti peruuttamaan kesävaelluksen yhteensattumien vuoksi.

Kesävaelluksen järjestäminen ei onnistu nyt oikein millään, joten yritetään ensi vuonna uudestaan. Kerhomme muita vaeltajia on kuitenkin menossa Kiisalle, joten kerhoviikkomme on ja pysyy.

Pahoittelen tapahtunutta, mutta josku tuulimyllyjä vastaan taisteleminen on turhaa.

Sen sijaan syksyvaelluksen kohde on varmistunut. Lähdemme Kuusamoon, käymme Riisitunturilla ja Karhunkierroksen aiemmin käymättömissä kohteissa. Syysvaellus on viikolla 38 ja käymme myös Oulangan tutkimusasemalla, jonne majoitumme osaksi viikkoa.

Vinkiksi muille kerhoille. Oulangan tutkimusasemalla on viihtyisät majoitustilat aivat Kiutakönkään kupeessa. Niistä kannattaa kysellä tutkimusasemalta.

Riisitunturi on muuten valittu tämän vuoden retkeilykohteeksi.

Satu Geakista

Postia jäsensihteeriltä

Uusille jäsenille

Maksa jäsenmaksu Tunturiladun tilille FI98 8000 1500 1353 31, BIC tunnus DABAFIHH

Vanhoille jäsenille on maksulomakkeeseen merkitty **viitenumero,** joka ohjaa tiedot suoraan jäsenrekisteriin.

Laskussa on myös tilinumero johon kyseinen jäsenmaksu maksetaan, se on eri kuin Tunturiladun päätili.

Jäsenmaksut on nyt kirjattu rekisteriin ja uusia "karhuja" ei Tunturiladusta enää lähetetä tänä vuonna.

Tämän vuoden maksamattomat passivoidaan elokuussa ja lehteä ei sen jälkeen enää lähetetä.

Palautathan kämppäavaimen sihteeri Iitulle, jos et enää halua olla jäsenenä.

Aurinkoista retkikesää kaikille.

Toivoopi jäsensihteeri Pirjo

TUNTURILATU

Tunturilatulaisten jäsenlehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa.

Julkaisija: Tunturilatu ry

Päätoimittaja:
Raimo Pahkala, Honkakatu 10,
87100 KAJAANI
puh. 08 637 009, 040 839 6638
raimo. pahkala@nic.fi
Toimitussihteeri:
Satu Ojala, Huittisten Sanomalehti Oy, Pl 36, 32701 HUITTINEN
pt. 02 5601 085, pk 02 566 654
satu.ojala@huittistensanomalehti.fi
Tunturilatu-lehden oma sähköpostiosoite:
tunturilatu@huittistensanomalehti.fi
Tiedotustoimikunta:
Satu Ojala (pj), Raimo Pahkala, Iitu Gerlin, Juhana Häme
Ilmoitushinnat:
0,60 euroa pmm,
¼ sivu 290 euroa,
½ sivua 540 euroa
Koko sivu 900 euroa

Sivunvalmistus ja taitto:
Huittisten Sanomalehti Oy
Painopaikka:
Satakunnan Painotuote Oy 2009

Ilmestymisaikataulu 2010:

Numero	Aineistopäivä	Lehti jäsenillä
3	**20. 8.**	**7. 9.**
4	**12. 11.**	**30. 11.**

Osoitteen- ja nimenmuutokset:
Tunturilatu ja kerhot saavat kotimaan muutokset Väestörekisterikeskukselta, mikäli henkilö ei ole kieltänyt tietojensa antamista. He, samoin kuin ulkomaille muuttavat tai siellä olevat, lähettävät itse muutosilmoituksensa jäsensihteerille:

Pirjo Sinilehto,
Veisunkatu 14 as. 5,
33820 TAMPERE,
puh. 040 763 1109
pirjo.sinilehto@kolumbus.fi.

HUOM. Suomen Latuun mm. Latu ja polku –lehteä varten jäsen ilmoittaa itse muutoksista Marita Lassilalle puh. 044 722 6314.
Nettisivuilla (www.suomenlatu.fi) on tätä varten lomake.

SUOMEN LATU

www.tunturilatu.fi

SUSIKYRÖN KEHITTÄMINEN

Tunturiladun kevätvuosikokouksen evästyksen mukaisesti johtokunta perusti Susikyrön alueen kehitystyöryhmän pohtimaan ja valmistelemaan Susikyrön alueen kehittämistä. Työryhmään valittiin johtokunnan edustajina Raimo Pahkala ja Tommi Avikainen, jäsenistön edustajina Saija Ruponen ja Taru Savola sekä kämppätoimikunnasta Pekka Kallio ja Paavo Kramsu. Puheenjohtajana toimii Raimo Pahkala.
Työryhmä pitää tärkeänä, että jokaisella jäsenellä on mahdollisuus esittää mielipiteensä meille tärkeän Susikyrön kämppäalueen tulevaisuudesta. Kannanoton voi esittää lähettämällä vastaukset alla oleviin kysymyksiin postitse tai sähköpostina ja/tai osallistumalla elokuussa Kesäpäivillä pidettävään keskusteluun, jonka otsikko on:
Huussi vai klosetti Susikyröön.

Olen tyytyväinen nykyiseen Susikyröön ja sen varustetasoon. Kyllä ☐ Ei ☐
Susikyröä kehitetään nykyisten rakennusten puitteissa. Kyllä ☐ Ei ☐
Susikyröön rakennetaan täysin uutta. Kyllä ☐ Ei ☐

Susikyrön alueen kehittäminen ja uudistaminen: (Ruksi ruutuun)

	sähköt	**viemäri**	**vesijohdot**
Pääkämppä (vanha kämppä)	☐	☐	☐
Susi-Oskari	☐	☐	☐
Koira-Oskari	☐	☐	☐
Sauna	☐	☐	☐
Keittokatos	☐	☐	☐

Lisää majoitustilaa mukavuuksin Kyllä ☐ Ei ☐
Autonlämmitystolpat Kyllä ☐ Ei ☐
Lämmin erillinen WC-rakennus Kyllä ☐ Ei ☐
Ulkovalaistus, polut ja pihat Kyllä ☐ Ei ☐
Uusi sauna Kyllä ☐ Ei ☐
Ekohuussi riittää Kyllä ☐ Ei ☐

Mikä Susikyrössä on parasta ?

Mitkä toimenpiteet voisivat lisätä/vähentää käyntejäsi Susikyrössä ?

Muut ehdotukset ja toiveet? Perustele, jos haluat.

Taustatietoa:
Kävin Susikyrössä vuonna 2009 _____ kertaa
Yövyin Susikyrössä vuonna 2009 _____ kertaa
Olen käynyt Susikyrössä yli kymmenen kertaa _____
Allekirjoituksena vastaajan koko nimi ja kerho. Nimettömiä vastauksia ei oteta huomioon.
Kannanotot on annettava 15.7.2010 mennessä ja vastanneiden kesken arvotaan vapaa viikko Aihkissa vuonna 2011.
Vastausten lähetysosoite: Paavo Kramsu Lauklähteenkatu 6 B 41 20740 Turku, sähköposti paavo.kramsu@luukku.com
Osallistu ja vaikuta !

Susikyrön alueen kehitystyöryhmä

TUNTURILATU RY:N SUSIAISET JA SYYSKOKOUS 1.-3.10.2010

Ristiniemen kurssikeskuksessa kauniissa Kaarniemessä, Kotkan ja Haminan puolivälissä, Papinniityntie 118.
Kurssikeskus on luonnon keskellä, meren rantaan rajoittuvalla tontilla.
Etäisyys Kotkan keskustasta on noin 15 kilometriä.
Majoittua voit sisällä, teltassa tai asuntovaunussa/autossa.

Tarkemmat tiedot Tunturilatulehdessä 3/2010.

KAUPPA AUKI

Tunturiladun tarvikkeita voi tilata yhdistyksen sihteeriltä: iitu.gerlin@kolumbus.fi tai 040 707 4598. Tarvikkeet toimitetaan postitse tai sopimuksen mukaisesti. Toimituskulut lisätään laskuun. Kerhot voivat saada myyntitarvikkeita myös myyntitiliin.

MYYTÄVÄT TARVIKKEET	**á**
Jäsenmerkki	1,70
Pinssi	1,70
Susimerkki	5,00
Susimerkki nauhalla	6,80
Kämppien avain	120,00
Jäsentarrat (12 pientä tarraa)	2,00
Jäsentarra -iso	1,30
Viiden vuosikymmenen vaellus kirja	15,00
Kuudes vuosikymmen	15,00
Historiikit (kaksi kirjaa)	25,00
Porannahkainen kahvipussi	30,00

Susimerkit myydään vain vihityille susille.
Kämppien avaimen voi lunastaa kaksi vuotta Tunturiladun jäsenenä ollut henkilö.
Avainanomuslomakkeita saa yhdistyksen sihteeriltä. Avain toimitetaan postiennakkona.

MAKSUASIOISTA
Tunturiladun pankkitili on Sampo FI9880001500135331 BIC DABAFIHH ja tälle tilille maksetaan kaikki Tunturilatua koskevat maksut paitsi jäsenmaksut, jotka maksetaan jäsenmaksulaskun mukaiselle pankkitilille.

KÄMPPIEN KÄYTTÖMAKSUT
Kämppämaksuja suoritettaessa käytetään viitenumeroita. Kämpillä on edelleen rahalippaat, johen maksun voi myös suorittaa. Kämppämaksu vuonna 2010 on 5 e/ hlö/vrk. Vanhempien mukana olevilta alle 12-vuotiailta ei peritä kämppämaksua.
Kämppien viitteet: Susikyrö 505, Susi-Talas 602, Susi-Kiisa 709.
Varauskämppä Aihkin kämppämaksu on 18 €/vrk/koko kämppä. Aihki varataan puheenjohtaja Raimo Pahkalalta

Vauvasta vaariin -leiri Susikyrössä 18. - 24. 7. 2010.

Tunturiladun nuorisotoimikunta/VaVa-työryhmä järjestää lapsille tarkoitetun leirin Susikyrön kumisevilla kankailla jo neljännen kerran. Lasten mukana pääsevät isovanhemmat nauttimaan yhdessäolosta kesäisen viikon ajaksi.
Leirin vetäjänä toimii Jorma Häkkinen perheensä kanssa apureinaan muutama tunnettu tunturilatulainen.
Viikon aikana tulevat tutuksi metsä- ja vesiluonto sekä lähitunturi. Erätaitojen opettelu, askartelu, nuotioillat, saunominen ja nuotiolaulut kuuluvat tietenkin ohjelmaan. Koko Susikyrön alue on leiriläisten käytössä.
Osallistujat huolehtivat itse varusteistaan ja majoitteistaan.
Leirin emäntä valmistaa aamiaisen ja lounaan, mitä varten peritään jokaiselta osallistujalta, sekä aikuisilta että lapsilta, ennakkomaksuna 25,00€. Maksu tulee suorittaa Tunturiladun tilille: Sampo 800015-135331, viestikenttään maininta VaVa-leiri 2010 sekä kenen maksusta on kysymys.
Aikuiset maksavat myös ns. kämppämaksun, mikä on 5€/vrk/hlö. Lapsilta kämppämaksua ei peritä.
Ilmoittautumiset ja tiedustelut : Raimo Pahkala 040 839 6638 tai raimo.pahkala@nic.fi.
Tervetuloa.

Nuoriotoimikunta / VaVa-työryhmä

TUNTURILADUN KESÄPÄIVÄT 13.-15.8.2010

OVTSI

Kiponniemen toimintakeskus, Vesanka,
noin 15 km Jyväskylästä länteen.

OHJELMA

Perjantai 13.8.
17 - Vastaanotto, majoittuminen, saunat, iltanuotio, letunpaisto

Lauantai 14.8.
8 - Vastaanotto
8 - Aamupala
10.00 Kesäpäivien avajaiset, lipunnosto
10 - Luontopolku; ympäristöön tutustumista, soutelua, uintia, pelejä
12 - Lounas
14.00 Kahvikonsertti
15.00 Tunturiladun tunti: Huussi vai klosetti Susikyröön?
17 - Päivällinen
17 - Saunat lämpiminä
20.00 Illanvietto: arpajaispalkinnot, luontopolun tulokset, ym. ohjelmaa
20 - Iltapala katettuna Iltanuotio

Sunnuntai 15.8.
9 - Aamupala
10.00 Musiikillinen aamunavaus
10.30 Saamelainen musiikki, Sanna Salminen
12.00 Kesäpäivien päättäjäiset, lipunlasku
12.30 Lounas ja päättäjäiskahvit

Osallistumismaksu 10 € sisältää:
- osallistumisen tapahtumaan
- ohjelman, kesäpäivien tunnuksen, ym. materiaalin
- telttapaikan
- saunomisen

Ruokailupaketit:
- lauantai 25 € sis. aamupala, lounas, päiväkahvi, päivällinen, iltapala
- sunnuntai 15 € sis. aamupala, lounas ja päättäjäiskahvi

Majoittuminen:
10 €/yö asuntoauton tai -vaunun paikka
10 €/yö/hlö retkimajassa
15 €/yö/hlö lomamökissä
20 €/yö/hlö hotellihuoneessa tai huvilassa

Sitovat ilmoittautumiset 2.8. mennessä. Ennakkoilmoittautuminen välttämätön majoituksen ja ruokailun järjestämiseksi:
Reijo Rantala, sähköpostitse, reijo@nelikko.fi
Ritvis Loimio, puhelimitse, 040-5521037
Osoite: Kiponniemen toimintakeskus, Kiponniementie 84, 41940 Vesanka
www.kiponniemi.fi

Kesäpäivät järjestää Tunturikerho Ovtsi. TERVETULOA!

Aihki

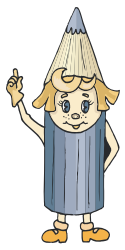
Aihkin tunnelmalla on positiivinen, terapeuttinen vaikutus Aihkiviikon jälkeenkin. Se on kokemisen arvoinen.

Vuonna 2010 varattuja viikkoja ovat: 22, 23, 28, 29, 31, 32, 36-38 ja 50.

Tarkista vapaat viikot Tunturiladun nettisivuilta.

Vuorokausimaksu on 18,00 € /koko mökki.
Varaukset Raimo Pahkala 040 839 6638.

TOIMINTA-MUISTIO

Vuosi 2010

26.06.-03.07.	Kämppätoimikunta, Susi-Kiisa
26.06.-03.07.	Geatkin kerhoviikko, Susikyrö
17.07.-24.07.	Geatkin kerhoviikko, Susi-Kiisa
17.07.-24.07.	Vauvasta vaariin viikko, Susikyrö
04.09.-11. 09.	Login kerhoviikko, Susi-Talas
04.09.-11.09.	Kavtsin kerhoviikko, Susikyrö
11. 09.-18.09.	Njealljen kerhoviikko, Susikyrö
11.09.-18.09.	Kuokten kerhoviikko, Susi-Talas
18.09.-25.09.	Tsietsan kerhoviikko, Susi-Talas

Vuosi 2011

02.04.-09.04.	Login kerhoviikko, Susi-Kiisa
16.04.-23.04.	Kolbman kerhoviikko, Susi-Kiisa
10.09.-17.09.	Tsietsan kerhoviikko, Susikyrö
10.09.-17.09.	Login kerhoviikko, Susi-Talas

RETKIMUISTIO 2/2010

Retkitoimikunta on koonnut listan niistä eri kerhojen suunnittelemista retkistä ja vaelluksista, joihin ovat tervetulleita kaikki tunturilatulaiset riippumatta siitä, ovatko he kerhojen jäseniä vai ei. Tapahtumien yhteyshenkilöt, jotka antavat lisätietoja on ilmoitettu tässä muistiossa tai saatte ne selville soittamalla kerhojen sihteereille, joiden puhelinnumerot ovat kerhopalstalla Tunturilatu lehdessä.

10. - 13.6. Lintu- ja kasviretki Turun saaristoon (Owla)
Lisätiedot ja ilmoittautumiset, Hannu Liljamo: 044-3223646, hannu.liljamo@dnainternet.net

18-20.6. Kolin Erämessut Kolilla (Kumpe)
Lisätiedot ja ilmoittautumiset Johanna Nevalainen 050- 3317876

27.6.-3.7. Aikuinen-lapsi-vaellus Pallakselle (Geatki)
Tukikohtana Susikyrö, jonne voi jäädä myös tekemään päiväretkiä. Lisätiedot ja ilm. 31.5. menn. Satu 050 523 4844 satu.ojala@lauttakyla.fi tai Airi 040 728 1877.

14.7.2010 Veneretki Bengtskärin majakkasaarelle (Logi)
Lisätiedot ja ilmoittautumiset: Paul: 050-5688703, paul.pakarinen@pp.inet.fi

16.-25.7. Naisten vaellus Susi-Kiisan ympäristöön. (Geatki)
Naisten vaellus jouduttu peruuttamaan yhteensattumien vuoksi.

24. - 31.7. Nuorten Vaellus UKK-puistossa (Raja-Jooseppi - Kiilopää)
Teltta-/laavumajoitus. Lisätiedot ja ilmoittautumiset 0400-708243 & panu.loisa@welho.com.

24. - 31.7. Kirkkoveneretki Inarijärven saaristossa (Owla)
Mukaan voi lähteä myös omalla veneellä tai kajakilla. Lisätiedot ja ilmoittautumiset, Hannulle puh. 044-2603 818.

25.7. Valamo – Lintula vaellus Heinävedellä (Kumpe)
Lisätiedot ja ilmoittautumiset: Johanna Nevalainan 050- 3317876

30.7 - 8.8. Kesävaellus Padjelantaan (Owla)
Ritsemistä kalottireittiä seuraten kohti Norjan Sulitjelmaa. Lisätiedot ja ilmoittautumiset; Aino; 040-770 6282,aino.hamalainen@oulu.fi Janne: 040-5535469, merja.nuutinen@luukku.com

20. - 22.8. Viikonloppumelonta, Kokemäenjoki,
Nokia – Sastamala (Kuokte) Lisätiedot ja ilmoittautumiset Matti 050-4903897, matti.happola@gmail.com

21.-22.8. Viikonloppuretki Rautavaaran Ala-Luostaan Horttanaisenmajalle (Tsietsa)
Patikoinnin ohella mahdollisuus marjastamiseen. Lisätietoja Merja Nuutinen p. 050 3038366, merja.nuutinen@luukku.com

11-18.9. Ruskaretki Lemmenjoelle (Kumpe)
Lisätiedot ja ilmoittautumiset: Johanna Nevalainen 050- 3317876

17.-25.9. Naisten ruskavaellus Kuusamoon (Geatki)
Vaellamme Riisitunturilla ja Oulangan kansallispuistossa. Ilm. ja tied. 31.8. menn. Satu 050 523 4844 satu.ojala@lauttakyla.fi tai Airi 040 728 1877.

1.- 3.10. Seniorien viikonloppuvaellus Leivonmäellä (TL:n retkitoimikunta)
Lisätiedot ja ilmoittautumiset: Matti: 050-4903897, matti.happola@gmail.com

16-17.10. Patikkaretki Peurajärvellä Nurmeksessa (Kumpe)
Lisätiedot ja ilmoittautumiset Johanna Nevalainen 050- 331787

16. - 23.10. Römppävaellus Kilpisjärven maisemissa (Owla)
reitti päätetään talven tulo huomioiden. Lisätiedot ja ilmoittautumiset, Leila: 040-7713462, leilavi45@luukku.com tai Aino; 040-770 6282, aino.hamalainen@oulu.fi

Yritetään saada vastinetta järjestäjille >> Yksi parhaista palautteista on runsas osallistuminen. – Huomioi myös mahdolliset yhteiskuljetukset retkikohteisiin; niitä kannattaa tiedustella, vaikka kohteena on ”omat polut” retkikohteen suunnassa.

Seuraavan retkimuistion aineisto 17.8.2010 mennessä osoitteella: matti.happola@gmail.com
Retkitoimikunta

Ihan kuin olis Yyterissä!

Keltaista ruskaa ja hiekkadyynejä

– ensi kertaa Pöyrisjärvellä

Niin tosiaan, viikolla 37, 5.-12.9.2009 ruska ei ollut kovin värikästä - maassa oli kyllä vähän punaistakin, mutta yleisväritys oli keltainen, mutta se meidän piti päästä paikan päälle näkemään.

19 henkeä Njealljen väkeä ja Siilinjärveltä tsietsalaisia lähes toinen mokoma asettautui lauantaiaamuna Loposen linjojen kyytiin ensin kohti Susikyröä ja seuraavaksi päiväksi Näkkälään. Puheenjohtajamme Lea Sarkeala kertoikin jo viime vuoden viimeisessä lehdessä matkan sattumuksista, joten siitä ei sen enempää.

Matkan ollessa lopuillaan väki alkoi jakaantua eri kohteisiin: parin kolmen hengen ryhmissä vaeltajia jäi matkan varrelle, niin että määränpäähän yhteismajoitukseen päätyi lopulta 9 njealljelaista. Matkalla poikettiin myös Tunturi-Lapin luontokeskukseen Skierriin.

Jerstitupa

Näkkälän parkkipaikalla njealljelaisten ja tsietsalaisten tiet erosivat viikoksi.

Siilinjärveläiset vaelsivat rinkkoineen ja telttoineen Pöyrisjärven maastoissa. Netistä löytyy siitä Reijon hieno kuvasarja www.picasaweb.google.fi/remakoski/Pöyrisjärvi09, kannattaa katsoa.

Me muut lastasimme kamppeet Iisko-Matti Näkkäläjärven mönkijän peräkärryyn, joten saimme tallata pelkän päivärepun kanssa määränpäähämme Jerstituvalle. Tuvassa oli juuri sopivasti tilaa, kaikki tarpeellinen löytyi ja vesi noudettiin purosta. Sauna oli hyvä, kunhan ensin opittiin kiukaan metkut.

Ensimmäisen vaelluspäivän käytimme tutustumalla lähiympäristöön ja poimimalla tatteja – ja niitäpä tuli innoissaan kerättyä ihan liian paljon. Jerstivaaralle oli aikomus, mutta sattui reitille liian isoja suo- ja kosteikkoalueita ylitettäväksi.

Toisena päivänä eli tiistaina meitä lähti seitsemän Pöyrisjärvelle, jonne oli noin 14 kilometrin matka. Taival oli helppoa ja tasaista kulkea ja maisemat avaria. Niitä katsellessa ihmisen sielu lepäsi kaikista maailman vaivoista.

Vieläkö sopii?

Kolmella oli varaustuvan puolelle paikat, loput yöpyivät autiotuvassa. Olin itse varaustuvan puolella ja tyytyväinen, etten tarvinnut kantaa makuuvarusteita muuta kuin pelkän lakanan.

Ennen olleet olivat kertoneet tuvan varustuksesta. Kun kurkistin ovelta tupaan, näytti paikka jo täydeltä, mutta kyllä sieltä ylälavitsalta ne kolme varattua selän leveyttä vielä löytyi.

Toiseksi yöksi päästiin jo valitsemaan alapetiltä. Suurin piirtein sulassa sovussa saatiin ruoanlaittokin hoidettua talon kattiloilla, kun osattiin sopivasti vuorot jakaa.

Autiotuvan puolella tuntui osuneen värikästä väkeä ja vitsiniekkoja.

Hiekkaa ja katajaa

Ilta oli aurinkoinen ja auringonlasku erityisen kaunis. Mutta seuraava päivä näytti aivan toisenlaisia merkkejä: iltapäivään asti kova tuuli ja sade sallivat meidän hyvällä syyllä seurustella sisätiloissa.

Vaan kun kirkastui, kahlasimme itäpuolen dyyneille. Siellä aukeni varsinainen ”Yyteri”- eroosion aikaansaamia paljaita hienoja hietikoita, mättäitä ja kumpareita.

Tuuli oli saanut hiekan paikoitellen aaltoilemaan kuin rannalla ikään.

Täältä näkyy myös lappalaisten vanha kesäkylä, josta etsiskelin vähän historian tietoja. Ne kertoivat, että ensimmäisen hirsikämpän tuolle alueelle rakensi Enontekiön seurakunta 1800-luvun lopulla kaikille kalamiehille yhteisasunnoksi ja hartauksien pitopaikaksi.

1919 nousi ensimmäinen kesätupa, jonka jälkeen niitä rakennettiin hiljalleen lisää jopa 1960-luvulle asti, mutta vähitellen ne kuitenkin jäivät pois aktiivikäytöstä.

Toinen alueelle tyypillinen luonnonilmiö näyttävät olevan valtavat katajapensaikot. Tuulen pullistellessa vaatteita palasimme Jerstituvalle seuraavana päivänä ja löysimme matkalla todellisen katajapuiston. Siinäpä olisi ollut hyviä, tasaisia teltan paikkoja pensaitten katveessa.

Monensorttisia marjoja löytyi sekä Pöyriksen ympäristöstä että matkan varrelta sen verran, että päästiin herkuttelemaan marjapiirakalla, vaikka kuulemma paljon runsaampia määriä on joinakin vuosina ollut.

Tänne vielä joskus

Kotiinpaluu on aina yllättävän pian edessä, viikko vierähti nytkin joutuisasti.

Perjantaisiivousten jälkeen ajoimme takaisin Susikyröön ja nautimme poronkäristykset Vuontispirtillä. Aikaisen herätyksen jälkeen alkoi paluumatka koti-Savoon. Kiitokset kaikille matkakumppaneille, erityisesti Lealle ja Karille.

Nuotion äärellä koko joukko eli Soili (vas.), Ritva, Jorma ja Tuula, takana Pirjo, Lea, Kari, Raija ja Olavi.

Punaista, riekonmarjat ja Pirjo.

Joskus kuulee sanottavan, että jos ei kykene rinkkaa kantamaan, on parasta pysyä kotona. Minä en halua pysyä pelkästään kotimökissä, vaikka nivelet eivät enää kestäkään suuria kantamuksia.

Silloin kun haluan päästä kävelemään ja hiihtämään Lapin maisemiin, on löydettävä näitä kevyempiä vaihtoehtoja.

Pöyrisjärven ympäristö jätti kyllä sellaisen jäljen, että sinne on ihan pakko vielä joskus palata!

Tuula Kirjonen